Funkcionalna verifikacija hardvera

Vežba 7 Razvoj drajvera

Sadržaj

1	Virtuelni interfejs	4
2	Konfiguracioni database	5
3	Drajver 3.1 Struktura 3.2 API 3.2.1 Get_next_item / item_done 3.2.2 Get / put 3.3 Use modeli 3.3.1 Unidirectional Non-Pipelined 3.3.2 Bidirectional Non-Pipelined	7 8 8 9
4	Zadaci	13
5	Appendix	14

Sedma vežba je posvećena implementaciji drajvera. Dat je pregled mogućih načina komunikacije sa sekvencerom, klasična strukutra drajvera i opisani česti modeli koji se sreću u praksi. Pored opisa drajvera dat je i opis konfiguracione baze podataka i virtuelnih interfejsa.

1 Virtuelni interfejs

Pošto je dizajn koji se testira statička instanca, a testbenč dinamička oni se ne mogu direktno povezati. Za povezivanje se koristi virtualni interfejs, pri čemu je dizajn povezan na instancu ovog interfejsa u glavnom modulu. Ovo omogućava drajveru i monitoru direktan pristup signalima dizajna koji se verifikuje na sledeći način: povezivanje testbenča i dizajna se mora uraditi bez dodatnih modifikacija u samom dizajnu, u vidu dodatnih konekcija ili nekih drugih modifikacija, a zatim se informacije o konekciji prosleđuju svim agentima kojima je potreban pristup interfejsu. Povezivanje i prosleđivanje informacija se dešava samo u glavnom modulu kako bi se lakše reagovalo na promene u dizajnu i poboljšala stabilnost i ponovna upotreba testbenča.

Interfejs se definiše u posebnoj System Verilog-ovoj konstrukciji isto
imenog naziva. U ovom bloku se, pored samih deklaracija portova, nalaze i sve provere vezane za same signale. Te provere su implementirane kao tvrđenja (engl. assertions) i mogu biti raznolike: provere da pojedini signali nikad nemaju nepoznatu vrednost, da su stablini u nekom intervalu, da imaju odgovarajuće vrednosti posle reseta, ... Pisanje tvrđenja izlazi iz okvira ovog kursa. Za dodatne informacije pogledati šesnaesto poglavlje System Verilog standarda.

Interfejsi se prosleđuju komponentama koristeći UVM-ov mehanizam za konfiguracije opisan u narednom poglavlju.

2 Konfiguracioni database

Kao što je ranije navedeno, verifikacione komponente se kreiraju imajući u vidu ponovnu upotrebu i konfigurabilnost. Mogu sadržati mnoge funkcionalnosti koje nisu potrebne za svaki projekat. Pomoću UVM-ovog mehanizma za konfiguracije, može se lako definisati potrebna konfiguracija koja će se koristiti u datom projektu. U tipičnom testbenču postoji nekoliko konfiguracionih parametara koji su vezani za neke komponente. UVM vodi računa i o opsegu za koji se definišu vrednosti konfiguracionih parametara, tako da je moguće setovati vrednost samo za neke komponente, a ne za sve koje koriste taj objekat. Na primer da li pojedine komponente treba da vrše proveru ispravnosti ili da sakupljaju podatke o pokrivenosti. Setovanje ovih parametara se obično vrši u samom testu, ali je moguće definisati podrazumevane vrednosti za sve parametre ukoliko se eksplicitno ne odredi njihova vrednost. Moguće je koristiti i konfiguracione klase koje olakšavaju randomizaciju konfiguracionih atributa i rešavanje zavisnosti među atributima. Olakšava se i dodavanje novih atributa ili zavisnosti tako što se klasa nasledi i dodaju novi parametri. Željena konfiguracija se bira samo u testu, a zatim se, pomocu UVM-ovog mehanizma, prosledi željenim komponentama.

 uvm_config_db je UVM-ov konfiguracioni mehanizam baziran na tipovima koji nudi mogućnost hijerarhijskog specificiranja konfiguracionih parametara na željene vrednosti. uvm_config_db može podešavati skalarne objekte, pokazivače na klase, redove, nizove, čak i virtuelne interfejse. Metode za setovanje odnosno preuzimanje vrednosti su $uvm\_config\_db::set$ i $uvm\_config\_db::get$. Njihovi prototipi su:

```
void uvm_config_db#(type T = int)::set(uvm_component cntxt, string inst_name, string field_name, T value); bit uvm_config_db#(type T=int)::get(uvm_component cntxt, string inst_name, string field_name, ref T value);
```

gde je:

- T tip podatka koji se prosleđuje (skalarni objekat, red, klasa, virtuelni interfejs, ...)
- Cntxt hijerarhijska putanja za koju se podešava / preuzima vrednost
- Inst_name hijerarhijska putanja koja limitira pristup bazi
- Field name labela preko koje se traži unos
- Value vrednost koja će se upisati u bazu ili pročitati iz baze

Get metoda vraća 1 ukoliko je vrednost uspešno preuzeta iz baze, a 0 u suprotnom.

Na primer, u UVM se virtuelni interfejs uvek prosleđuje koristeći ovaj mehanizam. U top modulu se instancira i poveže interfejs sa dizajnom koji se verifikuje, a zatim se prosledi ostalim podkomponentama koristeći $uvm\_connfig\_db$. Primer ispod demonstrira setovanje instance $calc\_vif$ u bazi uz labelu $calc\_if$ za globalni opseg. Prikazan je jedino deo koda koji demonstrira $config\_db$.

```
module calc_verif_top;
   // interface
  calc_if calc_vif(clk, rst);
   // DUT
  calc_top DUT(
                .\,c\_{clk}
                              ( clk ),
                . reset
                              ( rst ),
                              ( calc_vif.out_data1 ),
                .out_data1
                .out data2
                              (calc vif.out data2).
                .out_data3
                              ( calc_vif.out_data3 ),
                . out\_data4
                              ( calc_vif.out_data4 ),
                               calc vif.out resp1),
                .out resp1
                .out resp2
                              (calc vif.out resp2),
```

```
.out_resp3 (calc_vif.out_resp3),
.out_resp4 (calc_vif.out_resp4),
.req1_cmd_in (calc_vif.req1_cmd_in),
.req1_data_in (calc_vif.req1_data_in),
.req2_cmd_in (calc_vif.req2_data_in),
.req2_data_in (calc_vif.req2_data_in),
.req3_cmd_in (calc_vif.req3_cmd_in),
.req3_cmd_in (calc_vif.req3_cmd_in),
.req4_cmd_in (calc_vif.req4_cmd_in),
.req4_cmd_in (calc_vif.req4_data_in))
);

initial begin
   uvm_config_db#(virtual calc_if)::set(null, "*", "calc_if", calc_vif);
   run_test();
end

// ...
endmodule: calc_verif_top
```

Kod 1: Primer setovanja virtualnog interfejsa

U svim komponentama u kojima želimo da koristimo taj interfejs (npr. drajver, monitor, ...), preuzimanje iz baze bi se moglo obaviti nalik:

```
virtual interface calc_if vif;
function void connect_phase(uvm_phase phase);
super.connect_phase(phase);
if (!uvm_config_db#(virtual calc_if)::get(this, "*", "calc_if", vif))
   `uvm_fatal("NO_IF",{"virtual interface must be set for: ", get_full_name(), ".vif"})
endfunction : connect_phase
```

U primeru *vif* preuzima vrednost iz baze koristeći labelu *calc_if*. Takođe se, kao dobra praksa, vrši provera uspešnosti dodele i javlja *fatal* i zaustavlja simulacija ukoliko preuzimanje nije uspešno.

U nastavku je dato još par primera korišćenja konfiguracione baze:

Prvi primer postavlja int vrednost za $master\_id$ polje svih master komponenti u okruženju čije se ime instance završava sa masters[0]. U drugom primeru se govori masters[0].sequencer-u da izvrši sekvencu tipa $read\_modify\_write\_seq$ kada uđe u main fazu.

U i jednoj od narednih vežbi ćemo se takođe povetiti korišćenju konfiguracija i uočiti prednosti korišćenja ovog mehanizma.

Ipak postoje neki parametri koji moraju biti poznati u vreme kompajliranja, na primer širina magistrale. Ovakvi parametri se ne mogu implementirati kao konfiguracije, već se moraju proglasiti za klasične parametre koristeći ključnu reč parameter. Na primer u interfejsu definišemo širinu magistrale za podatke:

```
\operatorname{parameter} \operatorname{DATA}_{-}\operatorname{WIDTH} = 32;
```

3 Drajver

U ovom poglavlju je dat opis drajvera u UVM-u. Dat je pregled klasične strukture i sadržaja, objašnjen API i opisani česti načini korišćenja.

3.1 Struktura

Kao i sve komponente unutar UVM verifikacionog okruženja, i drajver se implementira tako što se nasledi uvm_driver klasa, parametrizovana tipom $sequence\ item$ -a koji će se koristiti za zahtev odnosno odgovor. Pored ovog drajver treba da sadrži kod za factory registraciju, konstruktor, kao i virtuelni interfejs preko koga će generisati signale. Kostur većine drajvera je dat ispod.

```
class example driver extends uvm driver#(example seq item);
 'uvm component utils(example driver)
 virtual interface example if vif;
 function new(string name = "example_driver", uvm_component parent = null);
   super.new(name,parent);
 endfunction
 function void connect_phase(uvm_phase phase);
   super.connect phase(phase);
   if (!uvm_config_db#(virtual example_if)::get(this, "*", "example_if", vif))
      'uvm fatal("NO IF", {"virtual interface must be set for: ",get full name(), ".vif"})
 endfunction: connect phase
 task main phase(uvm phase phase);
   forever begin
     seq_item_port.get_next_item(req);
     drive tr();
     seq item port.item done();
   end
 endtask: main_phase
 task drive tr();
   // do actual driving here
 endtask: drive tr
endclass: example driver
```

Nasleđivanjem uvm_driver klase, nasleđuje se i TLM port za komunikaciju sa sekvencerom (seq_item_port), ali i req i rsp objekti koji se mogu koristiti za generisanje stimulusa. Ovi objekti će poprimiti tip kojim je parametrizovan drajver (example seq item u primeru).

3.2 API

API za komunikaciju sa sekvencerom je:

- get_next_item blokirajuća metoda koja čeka da REQ transakcija postane dostupna i vraća pokazivač na taj objekat; nakon izvršavanja ove metode obavezno je pozvati item_done pre sledećeg poziva get_next_item
- try_next_item neblokirajuća metoda koja proverava da li postoji transakcija. Vraća null ukoliko nema dostupne transakcije u sekvenceru
- $item\_done$ neblokirajuća metoda koja finalizira handshake sa sekvencerom; treba je pozvati nakon get_next_item ili uspešnog try_next_item ; moguće joj je proslediti RSP transakciju kao argument

- peek blokirajuća metoda koja čeka na dostupnu REQ transakciju od sekvencera i vraća pokazivač na taj objekat; naredni pozivi ka peek pre get ili item_done poziva će vratiti pokazivač na isti REQ objekat
- get blokirajuća metoda koja čeka na dostupnu REQ transakciju od sekvencera; kada primi transakciju kompletira handshake i vraća pokazivač na REQ objekat
- put neblokirajuća metoda koja vraća RSP transakciju kao odgovor sekvenceru; može se pozvati u bilo kom trenutku i nije deo handshake-a između drajvera i sekvencera

Na osnovu ovih metoda, postoje dva načina da se ostvari komunikacija sa sekvencerom - koristeći $get\_next\_item \ / \ item\_done$ ili $get \ / \ put$ mehanizam.

3.2.1 Get next item / item done

Ovaj mehanizam omogućava drajveru da uzme transakciju od sekvencera iz sekvenci, da je procesira i zatim kompletira rukovanje koristeći $item\_done$. Nije preporučeno proleđivanje argumenata uz $item\_done$. Ovaj način komunikacije je preferiran i čest u praksi jer obezbeđuje jasno odvajanje između drajvera i sekvence.

Odgovarajuća implementacija sekvence bi sadržala start_item / finish_item pozive, objašnjene na prethodnim vežbama. Pošto i drajver i sekvence imaju pokazivač na isti objekat, bilo koje promene unutar drajvera će biti vidljive i u sekvenci. Odnosno kada se pokazivač na transakciju prosledi finish_item pozivu, get_next_item u drajveru će vratiti pokazivač na isti objekat. Kada se u sekvenci odblokira finish_item (pozivom item_done u drajveru), u sekvenci se može pristupati objektu i videti sve promene koje su načinjene u drajveru.

```
// main faza u drajveru

task main_phase( uvm_phase phase );
forever begin
    seq_item_port.get_next_item(req); // blokirajuci poziv koji vraca sl. transackiju
    // ... drajvovanje ...
    // na primer
    @(posedge vif.clk);
    vif.addr = req.address; // vif je virtualni interfejs
    // itd
    if (req_item.read_or_write == READ) begin // postaviti polja za odgovor
        req.rdata = vif.rdata;
    end
    seq_item_port.item_done(); // javiti sekvenceru da je zavrsena transakcija
    end
endtask: main_phase
```

3.2.2 Get / put

Koristeći ovaj model, u drajveru se poziva get metoda koja preuzima sledeću transakciju i odmah završava rukovanje (pre nego što drajver može procesirati transakciju). U drajveru se zatim poziva put metoda kako bi se označilo da je završeno sa datom transakcijom i da se vrati odgovor. Tada je u sekvenci potrebno pozvati get_responese nakon finish_item koji će blokirati do god se u drajveru ne pozove put. Mana ovog modela je što će implementacija drajvera biti komplikovanija i što se u sekvenci mora posebno procesirati odgovor. Takođe problemi mogu nastati ukoliko se koristi više sekvenci, a transackije nisu ispravno označene. Više o ovoj problematici se može naći u "UVM Cookbook"-u, u poglavlju o sekvencama.

```
// main faza u drajveru
task main_phase( uvm_phase phase );
forever begin

// uzima se sl. transakcija iz sekvencera
seq_item_port.get(req);
```

```
// ... drajvovanje ...
     / na primer
   @(posedge vif.clk);
    vif.addr = req.address; // vif je virtualni interfejs
    if (req_item.read_or_write == READ) begin // postaviti polja za odgovor
     req.rdata = vif.rdata;
    // odgovor se vraca sekvenceru
   seq item port.put(req);
endtask: main phase
// body task u sekvenci
virtual task body();
 example it = example seq item::type id::create("example it");
 start item(example it);
 example it.randomize();
 finish item(example it);
 get response(tx); // blokirajuci poziv koji ceka da drajver vrati odgovor
endtask : body
```

$3.3 \quad Use \mod eli$

Ispravno generisanje stimulusa u UVM-u zavisi od dobre veze između sekvenci i drajvera. Sekvence i drajver se moraju usaglasiti kako ne bi došlo do deadlock situacija kada se jedna strana zauvek blokira čekajući na odgovor. Kako bi se izbegle ovakve situacije i omogućila laka upotreba, ako i ponovna upotreba drajvera potrebno je dobro izmodelovati i dokumentovati funkcionalnost drajvera. Postoji veliki broj modela za generisanje stimulusa, međutim neki od najčešće korišćenjih modela za drajvere su:

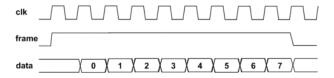
- Unidirectional Non-Pipelined zahtevi se šalju drajveru, ali se ne primaju odgovori od drajvera; drajver može koristiti neki vid rukovanja, ali je proces slanja podataka uvek u jednom smeru; ovaj model se koristi za jednostrane komunikacione kanale nalik PCM interfejsu
- Bidirectional Non-Pipelined podaci se šalju u oba smera, sekvencer šalje transakcije drajveru, dok drajver šalje odgovor; uvek je samo jedna transakcija aktivna, odgovor se uvek šalje pre slanja sledeće transakcije; ovaj model se koristi za jednostavnije protokole npr. APB
- Pipelined podaci se šalju u oba smera, ali se faza slanja zahteva preklapa sa fazom slanja odgovora na prethodni zahtev; protočna obrada omogućava bolje performanse, ali komplikuje sam kod jer se zahtevi i odgovori moraju posebno obrađivati; primer upotrebe bio bi za AHB protokol
- Out Of Order Pipelined u nekim primenama odgovori se ne šalju u redosledu u kom su primeljni zahtevi; ovo rezultuje u dosta komplikovanijem modelu gde se uglavnom koriste redovi za praćenje odgovora; još jedna varijacija bila bi burst transferi za više transakcija istovremeno; primer upotebe npr. AXI

U nastavku je su data dva primera modela drajvera. Za kompletan opis svih modela kao i alternativne implementacije datih modela pogledati "UVM Cookbook", poglavlje "Driver/Use Models".

3.3.1 Unidirectional Non-Pipelined

Kod ovog modela drajver kontroliše flow koristeći get_next_item poziv kako bi primio sledeću transakciju, a poziv item done metode se vrši tek kada je završeno sa procesiranjem transakcije.

U nastavku je dat korišćenja ovog modela i odgovarajuće sekvence. U primeru se šalju ADPCM paketi koristeći PCM protokol.

Slika 1: Protokol

```
class unidir driver extends uvm driver #(unidir seq item);
   `uvm component utils(unidir driver)
   virtual unidir_if vif;
  function new(string name = "unidir_driver", uvm_component parent = null);
     super.new(name, parent);
  endfunction
  task main_phase(uvm_phase phase);
      int top idx = 0;
      // pocetno stanje
      vif.frame \leq 0;
      vif.data \le 0;
     forever begin
        seq_item_port.get_next_item(req); // zahtev za transakcijom
        repeat(req.delay) begin // kasnjenje izmedju paketa
            @(posedge vif.clk);
        end
         vif.frame <= 1; \, // \; pocetak \; slanja
         for (int i = 0; i < 8; i++) begin // slanje podataka
           @(posedge vif.clk);
            vif.data \le req.data[3:0];
           req.data = req.data >> 4;
        end
         vif .frame <=0; // kraj slanja
        seq_item_port.item_done(); // transakcija je zavrsena
  endtask: run
endclass: unidir_driver
// generisanje transakcija u petlji
class unidir_tx_seq extends uvm_sequence #(unidir_seq_item);
   `uvm_object_utils(unidir_tx_seq)
   // unidir sequence item
  unidir seq item req;
  // kontrola za broj transakcija
  rand int no_reqs = 10;
  function new(string name = "unidir tx seq");
     super.new(name);
  endfunction
  task body();
     req = unidir seq item::type id::create("req");
```

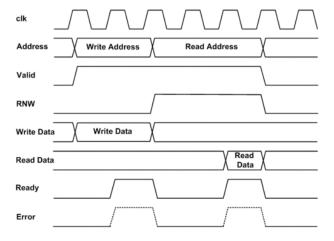
```
repeat(no_reqs) begin
    start_item(req);
    assert(req.randomize());
    finish_item(req);
    end
    endtask: body
endclass: unidir_tx_seq
```

Kod 2: Primer use modela

3.3.2 Bidirectional Non-Pipelined

Najčešće korišćen model je upravo bidirekcioni. Sekvencer šalje zahteve drajveru koji ih izvršava, a zatim šalje odgovor nazad. Nova transakcija ne može biti započeta do god se ne primi odgovor i ne završi prethodna. Ovi modeli se koriste za jednostavnije protokole kao što je npr. AMPA APB.

Drajver prima transakciju, po protokolu koji se implementira pošalje podatke uz eventualno čekanje i zatim postavi polja u transakciji koja služe za odgovor i završi rukovanje sa sekvencerom. Pošto se i u drajveru i u sekvenci koristi pokazivač na isti objekat, nakon što se sekvenca odblokira (posle *finish_item*) može koristiti objekat sa novim vrednostima i vršiti dalju analizu. Primer je dat ispod:

Slika 2: Protokol

```
class bidir_driver extends uvm_driver #(bidir_seq_item);
   `uvm_component_utils(bidir_driver)
   virtual bidir_if vif;
   function new(string name = "bidir_driver", uvm_component parent = null);
        super.new(name, parent);
   endfunction

task main_phase(uvm_phase phase);
   // pocetno stanje
   vif.valid <= 0;
   vif.rnw <= 1;
   // cekanje da se reset zavrsi
   @(posedge vif.resetn);

   forever begin
        seq_item_port.get_next_item(req); // zahtev za transakcijom</pre>
```

```
repeat(req.delay) begin
           @(posedge vif.clk);
         end
         vif.valid \leq 1;
         vif.addr <= req.addr;\\
         {\rm vif.rnw} <= {\rm req.read\_not\_write};
         if (req. read not write == 0) begin
            vif.write data <= req.write data;
         while (vif.ready!= 1) begin
            @(posedge vif.clk);
        \quad \text{end} \quad
         // na kraju transakcije podesiti polja za odgovor
         if (req.read not write == 1) begin
           req.read_data = vif.read_data; // vratiti procitani podatak, ukoliko je u pitanju citanje
        req.error = vif.error; // podesiti status
         vif.valid <=0; // kraj slanja
        seq_item_port.item_done(); // transakcija je zavrsena
  endtask
endclass
class bidir seq extends uvm sequence #(bidir seq item);
   `uvm object utils(bidir seq)
  bidir\_seq\_item\ req;
  rand int limit = 40; // broj iteracija
  function new(string name = "bidir seq");
     super.new(name);
  endfunction
  task body();
     req = bidir seq item::type id::create("req");
     repeat(limit) begin
        start item(req);
         // adresa je ogranicena na validan opseg
         assert (req.randomize() with {addr inside {[16'h0100:16'h1000]};});
        finish item(req);
         // req pokazuje na objekat sa novim vrednostima podesenim u drajveru
        uvm_report_info("seq_body", req.convert2string());
     end
  endtask
endclass
```

Kod 3: Primer use modela

4 Zadaci

Zadatak Implementirati drajver za primer "Cacl1" dizajna. Proveriti rad drajvera koristeći sekvence razvijene na prethodnim vežbama. Pogledati waveform-e. Da li se DUV ponaša kao što je očekivano?

5 Appendix

```
`ifndef CALC IF SV
 define CALC IF SV
interface calc_if (input clk, logic [6 : 0] rst);
  \begin{array}{l} \text{parameter DATA\_WIDTH} = 32;\\ \text{parameter RESP\_WIDTH} = 2;\\ \text{parameter CMD\_WIDTH} = 4; \end{array}
   logic [DATA_WIDTH - 1:0] out_data1;
   logic [DATA\_WIDTH - 1:0] out\_data2;
   logic [RESP WIDTH -1:0] out resp2;
   logic [RESP_WIDTH - 1 : 0] out_resp3;
logic [RESP_WIDTH - 1 : 0] out_resp4;
logic [CMD_WIDTH - 1 : 0] req1_cmd_in;
   logic [DATA_WIDTH - 1 : 0] req1_data_in;
   logic [CMD WIDTH -1:0] req2 cmd in;
   logic [DATA\_WIDTH - 1:0] req2\_data\_in;
   \begin{array}{lll} \textbf{logic} & [\textbf{CMD\_WIDTH} - 1:0] & \textbf{req4\_cmd\_in}; \end{array}
   logic [DATA\_WIDTH - 1:0] req4\_data\_in;
endinterface: calc if
```

Kod 4: calc if

```
`ifndef CALC_SEQUENCER_SV
`define CALC_SEQUENCER_SV

class calc_sequencer extends uvm_sequencer#(calc_seq_item);
   `uvm_component_utils(calc_sequencer)

function new(string name = "calc_sequencer", uvm_component parent = null);
   super.new(name,parent);
   endfunction

endclass : calc_sequencer

`endif
```

Kod 5: v7_calc_sequencer

```
super.connect_phase(phase);
     if (!uvm config db#(virtual calc if)::get(this, "*", "calc if", vif))
       `uvm_fatal("NO_IF",{"virtual interface must be set for: ",get_full_name(),".vif"})
  endfunction: connect phase
  task main_phase(uvm_phase phase);
     forever begin
        seq_item_port.get_next_item(req);
        `uvm info(get type name(),
                 sformatf("Driver sending...\n\%s", req.sprint()),
                  UVM HIGH)
        // do actual driving here
        /* TODO */
        seq\_item\_port.item\_done();
     end
  endtask: main phase
endclass: calc driver
```

Kod 6: v7_calc_driver

```
`ifndef CALC_SEQ_ITEM_SV
`define CALC_SEQ_ITEM_SV

class calc_seq_item extends uvm_sequence_item;

/* TODO add fields and methods here */

  `uvm_object_utils_begin(calc_seq_item)
  `uvm_object_utils_end

function new(string name = "calc_seq_item");
    super.new(name);
    endfunction

endclass : calc_seq_item

`endif
```

Kod 7: v7 calc seq item

```
`ifndef TEST BASE SV
 `define TEST BASE SV
class test base extends uvm test;
  `uvm_component_utils(test_base)
  calc_driver drv;
  calc_sequencer seqr;
  function new(string name = "test_base", uvm_component parent = null);
     super.new(name,parent);
  endfunction: new
  function void build_phase(uvm_phase phase);
     super.build phase(phase);
     drv = calc_driver::type_id::create("drv", this);
     seqr = calc_sequencer::type_id::create("seqr", this);
  endfunction: build_phase
  function void connect phase(uvm phase phase);
     drv.seq\_item\_port.connect(seqr.seq\_item\_export);
  endfunction: connect phase
```

```
endclass : test_base
`endif
```

Kod 8: v7_test_base

```
`ifndef TEST_SIMPLE_SV
 define TEST_SIMPLE_SV
class test_simple extends test_base;
  `uvm component utils(test simple)
  {\tt calc\_simple\_seq} \ {\tt simple\_seq};
  function new(string name = "test_simple", uvm_component parent = null);
     super.new(name,parent);
  endfunction: new
  function void build phase(uvm phase phase);
     super.build_phase(phase);
     simple_seq = calc_simple_seq::type_id::create("simple_seq");
  endfunction: build_phase
  task main_phase(uvm_phase phase);
     phase.raise_objection(this);
     simple seq.start(seqr);
     phase.drop_objection(this);
  endtask: main_phase
endclass
```

Kod 9: v7 test simple

Kod 10: $v7\_test\_simple\_2$

```
`include "tests/v7_test_base.sv"

`include "tests/v7_test_simple.sv"

`include "tests/v7_test_simple_2.sv"
```

endif

 $Kod \ 11: \ v7\_test\_lib$

```
`ifndef CALC BASE SEQ SV
 \dot{C} define \dot{C} define \dot{C} define \dot{C} define \dot{C} define \dot{C} define \dot{C}
class calc base seq extends uvm sequence#(calc seq item);
   `uvm_object_utils(calc_base_seq)
   'uvm declare p sequencer(calc sequencer)
  function new(string name = "calc base seq");
      super.new(name);
  endfunction
   // objections are raised in pre_body
   virtual task pre body();
      uvm phase phase = get starting phase();
      if (phase != null)
        phase.raise objection(this, {"Running sequence '", get full name(), "'"});
  endtask : pre_body
   // objections are dropped in post_body
   virtual task post_body();
      uvm phase phase = get starting phase();
      if (phase != null)
        phase.drop_objection(this, {"Completed sequence '", get_full_name(), "'"});
  \underline{endtask}: post\_body
endclass : calc_base_seq
```

Kod 12: v7 calc base seq

```
`ifndef CALC_SIMPLE_SEQ_SV
`define CALC_SIMPLE_SEQ_SV

class calc_simple_seq extends calc_base_seq;

   `uvm_object_utils (calc_simple_seq)

function new(string name = "calc_simple_seq");
   super.new(name);
endfunction

virtual task body();
   // simple example - just send one item
   `uvm_do(req);
endtask : body

endclass : calc_simple_seq

`endif
```

Kod 13: v7_calc_simple_seq

```
`ifndef CALC_SEQ_LIB_SV
`define CALC_SEQ_LIB_SV

`include "sequences/v7_calc_base_seq.sv"

`include "sequences/v7_calc_simple_seq.sv"
```

`endi

Kod 14: v7_calc_seq_lib

```
`ifndef CALC_VERIF_PKG_SV
`define CALC_VERIF_PKG_SV

package calc_verif_pkg;

import uvm_pkg::*; // import the UVM library

`include "uvm_macros.svh" // Include the UVM macros

`include "v7_calc_seq_item.sv"

`include "v7_calc_driver.sv"

`include "v7_calc_sequencer.sv"

`include "v7_calc_seq_lib.sv"

include "sequences/v7_calc_seq_lib.sv"

include "tests/v7_test_lib.sv"

endpackage: calc_verif_pkg

`include "calc_if.sv"

`endif
```

Kod 15: v7_calc_verif_pkg

```
module calc verif top;
   import uvm_pkg::*; // import the UVM library
 include "uvm_macros.svh" // Include the UVM macros
   import calc_verif_pkg::*;
   logic clk;
   logic [6:0] rst;
   // interface
   calc_if calc_vif(clk, rst);
   // DUT
   calc top DUT(
                    .c_{clk}
                                      ( clk ),
                    . reset
                                     ( rst ),
                                     ( calc_vif.out_data1 ),
                    out data1
                   .out_data2 (calc_vif.out_data2),
.out_data3 (calc_vif.out_data3),
.out_data4 (calc_vif.out_data4),
.out_resp1 (calc_vif.out_resp1),
                    .out_resp2 ( calc_vif.out_resp2 ),
                   .out_resp3 ( calc_vif.out_resp3 ),
.out_resp4 ( calc_vif.out_resp4 ),
.req1_cmd_in ( calc_vif.req1_cmd_in ),
                    .req1_data_in (calc_vif.req1_data_in),
                    .req2_cmd_in (calc_vif.req2_cmd_in),
                    .req2_data_in ( calc_vif.req2_data_in ),
.req3_cmd_in ( calc_vif.req3_cmd_in ),
.req3_data_in ( calc_vif.req3_data_in ),
                    .req4_cmd_in (calc_vif.req4_cmd_in),
                    .req4_data_in ( calc_vif.req4_data_in )
                    );
    initial begin
       uvm config db#(virtual calc if)::set(null, "*", "calc if", calc vif);
       run_test();
   end
```

```
// clock and reset init.
initial begin
  clk <= 0;
  rst <= 1;
  #50 rst <= 0;
end

// clock generation
always #50 clk = ~clk;
endmodule: calc_verif_top</pre>
```

Kod 16: v7_calc_verif_top

```
# Create the library
if [ file exists work] {
    vdel -all
}
vlib work

# compile DUT
vlog +incdir+../dut \
    .../dut/calc_top.v

# compile testbench
vlog +acc -sv \
    +incdir+$env(UVM_HOME) \
    ../*calc_verif_pkg.sv \
    ../*calc_verif_top.sv

# run simulation
vsim calc_verif_top +UVM_TESTNAME=test_simple +UVM_VERBOSITY=UVM_HIGH -sv_seed random
    -do "run -all"
```

Kod 17: calc run